

2. Helenski republiki se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 19, 20.1.2020.

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 17. decembra 2020 (predloga za sprejetje predhodne odločbe Rechtbank Amsterdam – Nizozemska) – Izvršitev evropskih nalogov za prijetje, izdanih proti L (C-354/20 PPU), P (C-412/20 PPU)

(Združeni zadevi C-354/20 PPU in C-412/20 PPU) (¹)

(Predhodno odločanje – Nujni postopek predhodnega odločanja – Policijsko in pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah – Evropski nalog za prijetje – Okvirni sklep 2002/584/PNZ – Člen 1(3) – Člen 6(1) – Postopki predaje med državami članicami – Pogoji izvršitve – Listina Evropske unije o temeljnih pravicah – Člen 47, drugi odstavek – Pravica do dostopa do neodvisnega in nepristranskega sodišča – Sistemske ali splošne pomanjkljivosti – Pojem „odreditveni pravosodni organ“ – Upoštevanje dogodkov, nastalih po izdaji zadevnega evropskega naloga za prijetje – Obveznost izvršitvenega pravosodnega organa, da konkretno in natančno presodi, ali obstajajo resni in utemeljeni razlogi za prepričanje, da bo za zadevno osebo v primeru njene predaje obstajala resnična nevarnost za kršitev njene pravice do poštenega sojenja)

(2021/C 62/10)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Rechtbank Amsterdam

Stranki v postopkih v glavni stvari

L (C-354/20 PPU), P (C-412/20 PPU)

Izrek

Člen 6(1) in člen 1(3) Okvirnega sklepa Sveta z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami (2002/584/PNZ), kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom Sveta 2009/299/PNZ z dne 26. februarja 2009, je treba razlagati tako, da kadar izvršitveni pravosodni organ, ki odloča o predaji osebe, za katero je bil izdan evropski nalog za prijetje, razpolaga z elementi, ki kažejo na sistemske ali splošne pomanjkljivosti v zvezi z neodvisnostjo sodne oblasti v državi članici, ki je izdala ta nalog za prijetje, ki so obstajale v času njegove izdaje ali so nastale po njegovi izdaji, ta organ sodišču, ki je izdalo navedeni nalog za prijetje, ne sme zavrnil statusa „odreditvenega pravosodnega organa“ in ne sme domnevati, da obstajajo resni in utemeljeni razlogi za prepričanje, da bo za to osebo v primeru njene predaje zadnjenavedeni državi članici obstajala resnična nevarnost kršitve njene temeljne pravice do poštenega sojenja, zagotovljene s členom 47, drugi odstavek, Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, ne da bi opravil konkretno in natančno presojo, pri kateri bi upošteval zlasti osebne razmere navedene osebe, naravo zadevnega kaznivega dejanja in dejanski okvir, na katerem temelji navedena izdaja, kot so izjave javnih organov, ki lahko posegajo v obravnavo posameznega primera.

(¹) UL C 320, 28.9.2020.
UL C 378, 9.11.2020.